

počasni se uvrstili med druga delavna prosvetna društva. Sobota, prestolnica Slovenske krajine, sprejmi blagohotno mlade prosvetarje! — Imeli smo mladinski koncert v telovadnici tuk. gimnazije. Pel je član ljubljanske opere g. Jarc. Na klavirju ga je spremljal g. Justin. — Vlomili so v prostore sreskega sodišča neznan zlikovci. S ponarejenimi ključki so odprli pisarne in iskali po predalih denar, toda oditi so morali s praznim žepom. Skušali so odpreti tudi glavno blagajno, toda hvala Bogu, to se jim ni posrečilo. Upanje je, da se bo zlikovce kmalu izsledilo. — Za razstavo v gimnaziji od sobote 20. junija do ponedeljka 22. junija, kjer so bile razstavljene risbe in ženska ročna dela zavodovih učencev in učenk, bilo mnogo zanimanja. V koliko v toliko je bil tudi obisk lep od strani občinstva. Učenci so pokazali veliko voljo in veselje v risanju in tudi učenke pri ročnih delih. Veseli nas, da se naša petrazredna gimnazija razvija z uspehom. To nam je najboljša garancija, da bomo imeli s časom popolno gimnazijo. — Nesreča se je dogodila dvema delavkama, zaposlenima v tvornici perila. Peljali sta se na kolesu. Ko sta zavili iz stranske ulice na Aleksandrovo cesto, jima je privozil naproti avto in je udaril v njiju, ker se mu nista mogli več izogniti. Sreča v nesreči je bila, da se jima ni nič hudega zgodilo. Odnegli sta le malenkostne poškodbe.

Turnišče. Zadnje čase smo postali bolj tihi. Pri nas ni nič posebnega novega. Šola je na koncu in učenci bodo zopet prosti. — Košnja travnikov nas veseli, ker bo letos obilo sena. Oč. šolske sestre nam hočejo nuditi kakšno veselje. S svojim neumornim delom najbolj kažejo, kako jim je napredek občinstva pri srcu, in tudi otrok, ki so jim izročeni. Tako so nam pred kratkim pripravili prav lep materinski dan s sledečim sporedom: na prostem: 1. Pozdrav in deklamacija. 2. Petje s telovadbo. 3. »Mati sonce sreče«, igra v treh slikah. 4. »Zlati križ: igra v petih dejanjih. Hvaležni smo oč. šolskem sestram za njihovo neumorno delo, ker nam tako kažejo v lepi besedi luč k prosveti.

Lendava. Odbor novoustanovljene protituberkulozne lige je sledeči: Predsednik g. dr. Bratina, sreski načelnik; podpredsednik g. Pollak, ravnatelj; tajnik g. Kostar, šef zdravstvenega odseka; odbornika: g. dr. Klar, narodni posla-

nec, in g. dr. Lipnjak, sreski zdravstveni referent; blagajnica: gđc. Klunova, sestra v zdravstvenem domu.

Opustošenja in dve smrtni žrtvi neurja. V ponedeljek 22. VI. je divjalo hudo neurje po Prekmurju. Toča je napravila škodo, ki sega v stotisoče Din. Nekaterim posestnikom je zbil celo žetev. Ljudstvo je obupano. Tudi ob avstrijski meji so imeli hudo točo, ki je oklestila vinograde. — V Rogaševcih je delala na polju ob bližanju nevihte 18 letna delavka Elizabeta Kubaš. Bežala je vedrit pod visoko drevo, v katerega je urezala strela in ubila deklino. — V Žitkovcih je presenilo neurje na polju 45 letno posestnico Veroniko Kralj. Zbežala je v bližnjo hišico, v katero je udarilo. Strela je ubila Kraljevo, ostalim v hišici se ni zgodilo nič hudega.

Vlomilec v sodno poslopje v M. Soboti prijet. O vromu na sodišču v M. Soboti danes poročamo. Žandarmerija je izsledila vlomilca v osebi 42letnega mesarja Franca Husar iz Babincev. Njegov pomagač šofer Jožef Belec je zaenkrat pobegnil. Oba imata več vlomov na vesti.

Zločin pred 12 leti. Iz Dolnje Lendave poročajo o najdbi okostnjaka. Delavci, ki so zaposleni z razkopavanjem zemlje za novo stavbo v dr. Slavičevi ulici, so zadeli te dni naenkrat na človeško okostje. O najdbi obveščena oblast je poslala na lice mesta komisijo, ki je ugotovila sledeče: Na kraju najdbe je že poprej stala hiša in je bil mrtvi tjakaj zanešen pred pozidanjem te hiše. Najbrž ubit človek je bil potisnjen pred kakimi 20 leti v sedečem položaju v zemljo izkopano luknjo. Bogznanj, če bo uspelo orožnikom, da bi razvozljali to temno zagonetko.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Ptujska gora. V prerani grob smo spremili nadvse ljubljene g. Vinkota Horvata, pekoveškega mojstra, člana upravnega odbora pekovskih mojstrov, bivšega občinskega odbornika, ustanovnega člana prostovoljne gasilske čete na Ptujski gori itd. Rajnega so spremili na zadnji poti pekovski mojstri iz Ptuja, člani domače požarne brambe in mnogo ljudstva. Domači gosp. župnik mu je spregovoril poslovljne besede, pevci pa so zapeli žalostinke. Milo je bilo gledati, ko je korakal za krsto edini sin podnarednik Vinko v Mostarju, poleg druge matere Katice. Dragi pokojnik mirno počiva po velikem trpljenju! Preostalim naše sožalje!

Stopree pri Rogatcu. V naši bolj skriti župniji je za vedno zatisnila svoje mile in trudne oči skrbna žena in blaga mati Marija Galun. Ker je bila skoraj 20letna naročnica »Slovenskega gospodarja«, zasluži, da se ji postavi tukaj skromen spomenik. Leta 1916, ko ji je v svetovni vojni umrl mož, si je tudi ona doma

zlomila nogo in je morala za sedem tednov v bolnišnico. Med tem časom so ostali doma sami trije otroci, od katerih je bil najstarejši star komaj 13 let. Pokojna je bila zelo usmiljena do revežev. Dostikrat je rajši sama trpela pomanjkanje, samo da ni šel siromak praznih rok od nje; več ubogih je sama oskrbovala z obleko. Bila je tudi posebna dobrotnica misijonov in vneta častilka presv. Srca Jezusovega. Povdariti je tudi treba, da je bila strogo narodnega mišljenja in je znala vsakemu kritiku narodnih ali verskih zadev njegove besede z odločnostjo pobiti in ga zavrniti. Kako so jo ljudje cenili, je pokazala mnogoštevilna udeležba pri pogrebu. Rajna zapušča žalujoče otroke, dva sinova in hčerko, ki so deloma že preskrbljeni. Na svidenje nad zvezdami!

Sv. Miklavž pri Ljubečni. Umrla je Cehnerjeva mamica. Na lep praznik Srca Jezusovega smo jo spremili ob navzočnosti dveh gospodov duhovnikov na vojniško pokopališče. Pri odpr-

dela — kje, to je pozabila — spominja pa se, da je bilo nekaj hudega.

»Kaj prida Lisjak nikoli ni bil. Ti, Kristina, ga ne poznaš, ker si šele štiri leta tukaj. Kjer so se topli ali kjer so kaj narobe napravili, je bil že Silvester zraven. Ostal ni nikjer več kakor nekaj mesecev. Kar čez noč pa je izginil in že nekaj let ni bilo več o njem čuti, dokler ga ni zdaj zaneslo k nam semle na Ravne. Postaral se je, sicer pa je ostal, kakršen je bil: nič prida.«

»Čudno se mi le zdi, da ga je Ravnjak vzela.«

»Saj ga ne bi bil, če bi mati ne bili za njega besede zastavili. Lisjak je take mile viže napel, da jim je srce čisto omehčal. Saj si sama čula, ko je tožil, da ni več mogel ostati zunaj v Polju, tako dolg čas mu je bilo po hribih in po domačih ljudeh — in zdrav da tudi ni več kakor včasih.«

»Meni se tudi smili; siromak je — ko bi le svoje grde navade opustil. Materi bo treba povedati, naj ga poučijo.«

»Kristina, ti si vse premehkega srca, tebe kmalu premoti. Temu staremu grešniku ne pomaga nič več in je škoda usmiljenja. Sicer pa ne verjamem Lisjaku ne besede tega, kar je natvezel Ravnjaku in materi.«

»Baje mu je prejšnji gospodar dal lepo spričevalo v bukvice.«

»Na tako spričevalo v bukvicah ne dam nič. Nekateri gospodarji so taki kostruni in tako brez vesti, da ti napišejo najslabšemu hlapcu lepo spričevalo, samo da se ga iznebijo in da se ga jim pozneje ni treba bati... Sicer pa tudi to ni gotovo, če je spričevalo pravo. Danes sem nekaj čula, da me še zdaj nos srbi.«

»Kaj, kaj, Urška?« je bila Kristina radovedna.

»Saj veš, da je zjutraj bila Jerca s svojim košem tu. Ko je videla Lisjaka in je izvedela, da je za kosca pri hiši, ji je kar kri obstala, da je bila blede kakor zid; gledala pa je tako, kakor da so se ji oči vnele. Potem sta z materjo šle zadaj v kamro in sta se na glas dajali.«

»Ali si poslušala, Urška? Tega mati ne marajo.«

»Trepica, čemu nam je Bog pa ušesa dal, če ne, da poslušamo? Sicer pa sta tako na glas govorili, da bi si bila morala ušesa zamašiti, če ne bi bila hotela nič čuti. Da bi si morala ušesa mašiti, tega nisem dolžna. V katekizmu nič takega ne stoji.«

»Kaj pa si čula, Urška? Saj meni lahko poveš.«

»Lisjak ni služil, ampak je sedel. Ker pa še ni odsedel, ni drugače, kakor da je iz ječe ušel.«

»Ježeš Marija, ali je res?«

»Res je. Jerca trdi to za res kakor sveto pismo. In Jerca ne govori tja v en dan.«

»Kaj pa mati pravijo?«

(Dalje sledi.)

že bil dvakrat izvršen atentat. Sploh se ne upa iz svoje palače in je zastražen od močnega italijanskega vojašk. oddelka.

Italijani so v Abesiniji kakor na sodu smodnika, ki se lahko vsak čas vname in povzroči eksplozijo. Stalo jih bo še mnogo truda, predno se bodo mogli smatrati za resnične gospodarje položaja.

Peževna doba je pričela v Abesiniji.

Za Italijanske čete so preskrbljena primerna stanovanja. Vojaštvo je dobilo deževne plašče. Temperatura je padla. Hudi naltivi bodo julija in avgusta, ko bode moralo celotno obnovevno in cestno delo počivati.